

ΕΥΗΧΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

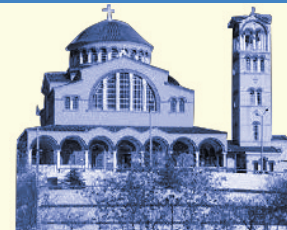
ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΑΧΙΛΛΙΟΥ

• ιστοσελίδα Ι. Ν. Αγ. Αχιλλίου: www.inaa.gr | • e-mail: inaagr@gmail.com | • τηλέφωνο: 2410 537-159

ΤΕΥΧΟΣ 39

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Θεσσαλία, σὲ ἀκοίμητον, φρογρόν, προστάτην,
καὶ τῆς Λαρίσης ἡ πόλις ἀδάμαντα, ἡ Ἐκκλησία τὴν εὐήχον σάλπιγγα,
τὸ τοῦ Υἱοῦ ὁμοούσιον κηρύζουσαν, Πάτερ Ἅγιε Ἱεράρχα Ἀχίλλιε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρῆσασθαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2024

Ἡ αναγκαιότητα τῆς Κατήχησης

Ἡ τελευταία ἐντολή τοῦ Χριστοῦ στους Μαθητές Του, κατὰ τὴν Ἀνάληψή Του, ἦταν: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη... διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν». Ἀπὸ τότε ξεκινᾷ τὸ ἔργο τῆς ιεραποστολῆς, τῆς κατήχησης τῶν λαῶν, ποὺ εἶναι κατεξοχὴν ἔργο τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας μαζί με τὸ λειτουργικὸ καὶ τὸ ποιμαντικὸ. Καὶ σήμερὰ ὑπάρχει ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη ὡς ποιμένους Ἐκκλησία νὰ ρίξουμε πολὺ βάρος στὸ κατηχητικὸ ἔργο, ὥστε νὰ σπέρνουμε στὶς ψυχές μικρῶν καὶ μεγάλων τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς θεῖες ἀλήθειες τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, μέσα σὲ ἓνα διαρκῶς μεταβαλλόμενο κόσμον ποὺ χάνει τὸν πνευματικὸ τοῦ προσανατολισμό.

Ἡ κρίση ἀξιών ἔχει προχωρήσει καὶ στὴ χώρα μας. Ἀκόμη καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ Θεανθρώπινος ὀργανισμὸς καὶ κιβωτὸς σωτηρίας ποὺ εἶναι, θεωρεῖται ἀπλᾶ ἓνα φιλανθρωπικὸ σωματεῖο ἢ ἓνας μηχανισμὸς ἐπίλυσης κοινωνικῶν προβλημάτων ἐπίγειας προοπτικῆς, καταργώντας τὸν μυστηριακὸ τῆς χαρακτῆρα ὡς Σῶματος Χριστοῦ.

Επιπλέον, οἱ ἄνθρωποι κλίνουν περισσότερο στὴν ικανοποίηση τῶν υλικῶν-επαγγελματικῶν ἀναγκῶν παραθεωρώντας τὶς πνευματικὲς καὶ ψυχικὲς. Ὅλοι κυνηγοῦν τὸ κέρδος, τὴν πρόσκαιρὴ εξασφάλιση, τὴν κοινωνικὴ καταξίωση, τὴν καλοπέραση, τὸν υλικὸ ευδαιμονισμό, τὶς ἀπολαύσεις τοῦ σώματος.

Στὴ χώρα μας, ἰδιαίτερα τὰ τελευταία χρόνια, γίνεται φανερά καὶ ἀπροκάλυπτα μιὰ προσπάθεια ἀποχριστιανισμοῦ τῆς δημόσιας καὶ ιδιωτικῆς ζωῆς. Καθετὶ παραδοσιακὸ ἀναχαιτίζεται. Τὸ ἠθικὸ, τὸ δίκαιο, τὸ τίμιο καὶ ἐνᾶρετο πολεμεῖται, περνᾷ στὰ ἀζήτητα. Ταυτόχρονα προβάλλεται τὸ ἀνήθικο, τὸ ἀδίκον, τὸ σατανικόν. Σημειώνει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσογαίας κ. Νικόλαος: «Ὅλοι πλέον ἀντιλαμβάνομαστε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας πορεύεται σὲ μιὰ θάλασσα πρωτοφανοῦς ἀσεβείας, συντονισμένης ὕβρεως, ἰσχυρῶν ἀμφισβητήσεων, ἀθεϊστικῆς μανίας, ὑπουλοῦ διωγμοῦ κατὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως... Ἐναν-

τίον τῆς πίστεως ἔχει ἐπιστρατευθεῖ ἡ ἐπιστήμη, ἡ τεχνολογικὴ παντοδυναμία, τὰ μέσα πληροφόρησης, οἱ μηχανισμοὶ ψηφιακοῦ ἐλέγχου τῶν λεπτομερειῶν τῆς ζωῆς μας, ἡ πολιτικὴ, ἡ κατευθυνόμενη παιδεία, ὁ υλιστικὸς τρόπος ζωῆς...»

Καὶ σὲ ὅλα αὐτὰ ἐρχεται νὰ προστεθεῖ ἡ θρησκευτικὴ ουδετερότητα τοῦ κράτους, ποὺ οδηγεῖ καὶ στὴν ἐκπαίδευση τὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν ὄχι ὡς ὁμολογιακοῦ, ὥστε οἱ μαθητὲς νὰ μαθαίνουν τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ πίστη, ἀλλὰ ὡς διαθρησκειακοῦ, γιὰ νὰ συγκρίνουν τὶς διάφορες θρησκείες. Ὁ Χριστὸς δὲν προβάλλεται ὡς Θεός, Σωτὴρ καὶ Λυτρωτής,

ἀλλὰ σαν ἓνας ἀκόμη σοφὸς διδάσκαλος δίπλα στὸν Μωάμεθ, τὸν Κομφούκιον κ.ά.

Καὶ στὴν Ἑλλάδα ἔχουμε βομβαρδισμό ἐρεθισμάτων ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. ποὺ προβάλλουν λάθος πρότυπα ζωῆς, ἄτομα αἰσθητικὰ ἀποδεκτά, ὅπου ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση γέρνει περισσότερο ἀπὸ τὴ μὀρφωση καὶ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια. Προωθείται ὁ ἀτομισμός, ἡ εὐκόλῃ ἐπιτυχία, ἡ κερδοσκοπία, ὁ καταναλωτισμός. Ὁ νέος ἄνθρωπος προσπαθεῖ νὰ μιμηθεῖ ὅσα βλέπει καὶ συχνὰ γίνεται ἐπιφανειακὸς ἐπιδιώκοντας ν' ἀποκτήσει με εὐκόλῃ τρόπο χρήματα καὶ δόξα. Ἀναζητεῖ τὴν ἀναγνωρισιμότητα καὶ τὴν ἀποκτησὴ υλικῶν ἀγαθῶν, αὐτὸ ποὺ λέμε «μεγάλῃ ζωῇ». Κανένας λόγος γιὰ τὰ χειρονακτικὰ ἐπαγγέλματα, τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς, τὴν κοπιαστικὴ ἐργασία, τὸν τίμιο καθημερινὸ μόχθο.

Σὲ αὐτὴ τὴ στάση ζωῆς, ἐμεῖς ἔχουμε ἐπιπλέον νὰ ἀντιπαλέψουμε τὶς διάφορες ἐξωσχολικὲς δραστηριότητες τῶν παιδιῶν ποὺ γίνονται πολλὲς φορές τὴν ὥρὰ τοῦ κατηχητικοῦ: ἀθλητικὲς ομάδες, ὠδεῖα, γυμναστήρια, φροντιστήρια, χορευτικὰ, μπαλέτα κ.α. Πολὺ εὐκόλῃ οἱ γονεῖς προτιμοῦν τὰ παιδιά τους ν' ἀποκτήσουν τόσες γνώσεις καὶ δεξιότητες ποὺ θὰ τοὺς καταστήσουν αὐριο «μεγάλους καὶ τρανοὺς» στὴν κοινωνία, με ἀξιώματα καὶ ἀνέσεις, ἀλλὰ χωρὶς πνευματικὰ ερεῖσματα, χωρὶς Χριστό.

Ἰδιαίτερα ἀνησυχητικὸς εἶναι καὶ ὁ ἐθισμὸς τῶν

νέων (και όχι μόνο), μέσω των «έξυπνων» τηλεφώνων, από τα ηλεκτρονικά μέσα δικτύωσης facebook, instagramme κ.ά. Από όλα αυτά γίνεται δυστυχώς άκριτη αποδοχή των πληροφοριών του διαδικτύου που πλανεύουν τους νέους και τους εγκλωβίζουν στα δίχτυα αιρέσεων, ανατολικών φιλοσοφιών, ψευτοκουλτουριάρικων ομάδων με αυτόκλητους σωτήρες και δόλωμα τη γυμναστική, τη διατροφή...

Μέσα σε αυτή τη σύγχρονη «Βαβέλ» έρχεται να προστεθεί κι ένα ακόμη φαινόμενο, που απομακρύνει τα παιδιά από το Κατηχητικό: είναι το λεγόμενο bullying που δέχονται από τα υπόλοιπα. Αυτός ο εκφοβισμός, η ψυχολογική κυρίως κακοποίηση, η ειρωνεία και συχνά η απομόνωση, η στοχοποίηση έρχονται να αποδείξουν την πνευματική γύμνια της κοινωνίας μας.

Αυτό είναι, λίγο πολύ, το κλίμα μέσα στο οποίο η Εκκλησία καλείται να κατηχήσει τα παιδιά της, όσους θέλουν εκούσια να στρατευθούν κοντά στον Σωτήρα Χριστό, Τον Οποίο προβάλλει ως το αιώνιο και υπερτέλειο πρότυπο. Στην εποχή του υλισμού και της φιλαυτίας, των ηδονών και της απιστίας είναι ανάγκη ν' ακολουθήσουμε υγιή πρότυπα. Στο Κατηχητικό το κύριο πρόσωπο είναι ο Χριστός μας, ο Αρχηγός και Ιδρυτής της πίστης μας, το Α και το Ω, ο Ην, ο Ων και ο Ερχόμενος. Ο Χριστός αποτελεί υπόδειγμα και κανόνα ζωής για τον καθένα μας. Με το κήρυγμα και το παράδειγμά Του προβάλλει τις Θεοαρετές: την ταπείνωση, την συγγνώμη, την αγάπη, την ευγνωμοσύνη, τη δικαιοσύνη, τη θυσία, την υπομονή, την ανεξικακία, την εκούσια πτωχεία, την ειρήνη, την πραότητα. Πράγματα δηλαδή που δεν τα βλέπουμε να διαφημίζονται στις μέρες μας. Ο Κύριος με την επίγεια ζωή Του και «τα ρήματα ζωής αιωνίου» που έχει μας οδηγή, δια της «στενής πύλης» και της «τεθλιμμένης οδού», στην αιώνια ζωή και μακαριότητα.

Η κατήχηση είναι απαραίτητη για να γνωρίσουμε το Θεό, να καλλιεργήσουμε την αρετή και να διαμορφώσουμε την ορθόδοξη πνευματικότητα. Ο Κύριος σε πολλά σημεία της διδασκαλίας Του σημειώνει την αναγκαιότητα του θείου λόγου στην πορεία του πιστού προς τη Βασιλεία των Ουρανών: «Μακάριοι οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και φυλάσσοντες αυτόν».

Ο λόγος του Θεού είναι σπόρος που πέφτει στις ανθρώπινες ψυχές, αλλά δυστυχώς δεν καρποφορεί σε

όλες. Μόνο ένας στους τέσσερις ανθρώπους ανταποκρίνονται στη σπορά αυτή, έχοντας προετοιμάσει το έδαφος της ψυχής του, ώστε να αναπτυχθεί και να καρπίσει ο λόγος του Κυρίου, που δεν είναι ένας ανθρώπινος λόγος, αλλά θεία αποκάλυψη. Γι' αυτό και είναι σωτήριος και παραμένει αιώνιος και αδιάψευστος. Γι' αυτό και προκαλεί εσωτερική αλλοίωση στις καρδιές των ακροατών. Έχει χάρη και έλξη, προκαλεί θείο ρίγος. Είναι το «μάννα» που χορταίνει, το «ζων ύδωρ» που ξεδιψάει. Ο λόγος του Θεού θεραπεύει και ελευθερώνει την ψυχή. Ο λόγος του Θεού φωτίζει τον νου, θερμαίνει την καρδιά, ισχυροποιεί τη θέληση. Μεταβάλλει τους ανθρώπους από λύκους σε αρνιά, από κάρβουνα σε διαμάντια. Ο λόγος του Θεού αφυπνίζει. Κρατά σε εγρήγορση και κάνει μάχιμους τους πιστούς. Προειδοποιεί για τους κινδύνους και προετοιμάζει τους χριστιανούς στον αγώνα κατά των παθών και του διαβόλου.

Κατήχηση, λοιπόν, είναι η μετάδοση αυτού του λόγου και είναι άκρως σημαντική για την πνευματική μας ζωή. Είναι προσφορά του λόγου του Θεού και της πράξης της Εκκλησίας στον κόσμο. Άνθρωπος που αρέσκεται να διαβάζει το Ευαγγέλιο, που θεωρεί πνευματική απόλαυση να τρέχει στο κήρυγμα ή στο Κατηχητικό, αυτός δεν μπορεί παρά να βαδίζει το δρόμο της αρετής. Όταν πάλι κάποιος δεν ανοίγει το Ευαγγέλιο, ούτε θέλει να ακούσει λόγο Θεού, αυτός δεν αγαπάει τον Θεό. Αφού όποιος αγαπάει το Θεό αγαπά και τα λόγια Του!

Να αγωνιζόμαστε, λοιπόν, να αγαπάμε το Θεό, να ακούμε τους λόγους Του και να τους μεταδίδουμε στους άλλους και βιώνοντάς τους να βαδίζουμε προς τη Βασιλεία Του. Να ευχηθούμε να καρποφορεί το έργο της κατήχησης και να θάλλουν τα κατηχητικά μας, ώστε όλο και περισσότερα παιδιά και νέοι να έρχονται στους κόλπους της Εκκλησίας, για να προετοιμάζονται και να θωρακίζονται στον αγώνα κατά των παθών, στη μάχη να κερδίσουν την όντως Ζωή!

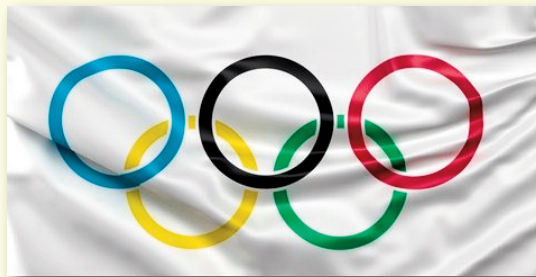
Στην ενορία μας, από τον Οκτώβριο, κάθε Κυριακή πρωί μετά τη Θεία Λειτουργία, λειτουργούν Κατηχητικά όλων των βαθμίδων: προσχολικής ηλικίας-Δημοτικού-Γυμνασίου-Λυκείου. Επίσης κάθε Πέμπτη βράδυ στις 8.30 μ.μ. γίνονται ΣΥΝΑΞΕΙΣ φοιτητών, εργαζομένων και νέων ζευγαριών, ενώ κάθε Τετάρτη στις 6.00 μ.μ. γίνονται ομιλίες πνευματικού περιεχομένου.

Ολυμπιακοί Αγώνες...

άραγε που πήγε το Ολυμπιακό πνεύμα;

Μερικές σκέψεις και απορίες για τον σύγχρονο κόσμο καθώς το 2024 είναι έτος Ολυμπιακών Αγώνων...

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες από την αρχαιότητα αποτελούσαν ορόσημο για τις πόλεις-κράτη που ήταν σε εμπόλεμη κατάσταση. Η Ολυμπιακή εκκεχειρία ήταν η παύση των εχθροπραξιών που συντελούνταν μεταξύ των ελληνικών πόλεων κατά

την περίοδο που συμμετείχαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Στη σύγχρονη εποχή, η εκκεχειρία δεν συντελέστηκε ούτε μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας, ούτε μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστίνης και των άλλων γειτονικών κρατών, ούτε σε άλλες περιοχές... Πόσο τε-

λικά σημαντικό είναι το Ολυμπιακό πνεύμα και πόσο το Οικονομικό πνεύμα;

Η Ελλάδα, η χώρα που γέννησε τους Ολυμπιακούς Αγώνες και ανέδειξε το «ευ αγωνίζεσθαι», το «νους υγιής εν σώματι υγιεί», ουσιαστικά ταπεινώθηκε κατά τη διάρκεια της τελετής έναρξης των φετινών Ολυμπιακών Αγώνων – την τελετή λήξης δεν αφιέρωσα χρόνο να τη δω, καθώς φοβήθηκα μη δω κι άλλα χειρότερα από τα πρώτα... Μάλιστα, όλος ο πλανήτης ήταν θεατής μιας απίστευτης «παρωδίας», μιας εικόνας που δεν θύμιζε σε τίποτα τα ιδεώδη, τις αξίες και τα ιδανικά μιας νέας γενιάς αγωνιστών με αξιοπρέπεια και με σύνεση... Αντιθέτως, σύμβολα και αξίες εξευτελίστηκαν, με τη βουβή συγκατάθεση αρχηγών κρατών και θεσμών. Ποιος, άραγε, έχει αυτό το δικαίωμα της ισοπέδωσης και μάλιστα κατά τη διάρκεια ενός παγκόσμιου συμβόλου της έννοιας «αγώνας»;

Ποιος έχει το δικαίωμα να μιλήσει και τι να πει;

Εδώ θα θυμηθώ τους στίχους του Γιώργου Σκούρτη και τη μουσική του Γιάννη Μαρκόπουλου «Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί»...

Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί, τις πόρτες σπάσαν οι οχτροί.

Και μείς γελούσαμε στις γειτονιές την πρώτη μέρα...

Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί, μοιράσαν δώρα οι οχτροί.

Και μείς γελούσαμε σαν τα παιδιά την πέμπτη μέρα...

Λυπηρά όλα αυτά, αλλά είναι η εικόνα ενός κόσμου που αλλάζει προς το χειρότερο, που σαπίζει και με «αρώματα» νομίζει θα καλύψει την απαίσια οσμή, ενός κόσμου που αρέσκεται στη βρωμιά, γιατί η κάθαρση πονάει και φαίνεται δύσκολη, κάτω από το πρίσμα της παγκόσμιας ραθυμίας και διαφθοράς.

Να μας ελεήσει ο Τριαδικός Θεός και η Παναγία να μας σκεπάζει, οι πρεσβείες Πάντων των Αγίων να μας ενισχύουν καθώς και οι προσευχές όσων «επικοινωνούν» με τον Θεό με πνεύμα συντετριμμένο και καρδιά συντετριμμένη!

Βασιλική

Σκέψεις με αφορμή τη μέρα της 28ης Οκτωβρίου

Αθήνα, 28η Οκτωβρίου, ώρα 8 το πρωί περπατώ στο κέντρο της πόλης... Οι δρόμοι της πρωτεύουσας άδειοι, καμία κίνηση... Ξεχασμένοι κάνα δυο περαστικοί σαν και εμένα περπατούν στην ήσυχη πόλη που σιγά - σιγά ξημερώνει... Πινελιές από το αττικό φως σπάνε τη μουντάδα στα κτήρια της. Οι δρόμοι μέσα στο υφάδι του χρόνου παραμένουν σταθεροί, για να ξυπνούν την ιστορική μνήμη. Ίδια μέρα 28 του Οκτώβρη 1940 όταν γέμισαν ξαφνικά με θαρραλέους νέους της εποχής.... Πήγαν με παλικάριά να υπερασπιστούν με τη ζωή τους την πατρίδα...

Ρώμη, 28η Οκτωβρίου πρωί.... Η αιώνια πόλη έχει μπει στους ρυθμούς της, οι άνθρωποι ξεκίνησαν για τις δουλειές τους, τα πεζοδρόμια γεμίζουν, τα λεωφορεία το ίδιο, ώρα αιχμής... Περπατώ από το Campo de' fiori προς το Trastevere... Ήδη ο καιρός έχει κρυώσει, μπήκαμε για τα καλά στο φθινόπωρο και μου το θυμίζουν τα φύλλα των δέντρων που χρωματίζουν τις όχθες τον Τίβερη... Ίσως μια τέτοια καθημερινή ήσυχη μέρα να μάθανε εδώ οι άνθρωποι το 1940 ότι μπαίνουν σε πόλεμο με την Ελλάδα. Μία ευγενική ηλικιωμένη Ιταλίδα μου δίνει την πληροφορία που της ζητώ και μου εύχεται καλή διαμονή. Άραγε θυμάται κάτι από εκείνη την περίοδο;

Μπάρι, Απρίλιος, περίοδος μετά το Πάσχα. Φιλοξενούμενος στο σπίτι του καλού φίλου Emanuele. Εδώ έχει μαζευτεί η παρέα, όλοι Ιταλοί και ο οικοδεσπότης απλώνει το ζυμάρι της πίτσας που ζύμωσε πριν λίγο... Με συγκινεί τόσο η αγάπη τους... Αστει-

ευόμαστε, γελάμε και αναπολούμε όμορφες στιγμές από το πρόσφατο ταξίδι τους στην Ελλάδα... Κάποια στιγμή ανοίγει ένα συρτάρι και βγαίνει μια παλιά φωτογραφία... Είναι ο θείος μου, μου εκμυστηρεύεται με συγκίνηση, έπεσε στα βουνά της Αλβανίας... Δεν γύρισε ποτέ... Ήταν ωραίο παιδί... Θυμήθηκα τους στίχους του Ελύτη... Πήρα για λίγο τη φωτογραφία, την κράτησα πάνω μου και ένιωσα πως αγκαλιάζω όλους αυτούς που από τότε κοιμούνται αντάμα θυσιάζοντας τη ζωή και τα νιάτα τους σε έναν παραλογισμό... Η σκληρή πραγματικότητα θα ενώσει τους δύο λαούς λίγο καιρό αργότερα στις φάμπρικες της κεντρικής Ευρώπης, εμικρέδες σε αλλότρια γη.

Πριν λίγο τελείωσε η συνομιλία μας με τον π. Ραφαήλ, μου πρότεινε να ετοιμάσω κάτι για την 28η Οκτωβρίου... Αντί να γράψω οτιδήποτε άλλο, θέλω να μοιραστώ μαζί σας αυτές τις στιγμές, τις απλές, τις όμορφες, τις καθημερινές που έζησα και έχουν σχέση με την ημέρα. Παράδοση κατάσταση ο πόλεμος, φρικτή, απάνθρωπη, φέρνει καταστροφή και μόνο. Να μην έρθουν ποτέ ξανά τέτοια χρόνια έλεγε η συγχωρεμένη η γιαγιά μου η Ζωή, που έζησε και γνώρισε καλά πόλεμο και κατοχή. Πέρασαν χρόνια από τότε... Οι Έλληνες πρόγονοί μας θυσιάστηκαν με γενναιότητα και μας δίδαξαν στην πράξη την αγάπη για την πατρίδα. Ανάβοντας ένα κερί στη μνήμη τους, ας ευχηθούμε να είναι όλοι αναπαυμένοι εν ειρήνη στην αιωνιότητα της Βασιλείας του Θεού.

Αντώνης

Φθινοπωρινή ευδία

Οκτώβρης και θέλεις να κολυπήσεις στον ουρανό, να βουτήξεις στο γαλάζιο του, να αιωρηθείς στον αέρα σαν άγγελος, να περπατήσεις ξυπόλητος πάνω στα κίτρινα φύλλα, να ακούσεις τον τριγμό τους, το βαθύ αναστεναγμό τους. Να σκύψεις με χαρά στους κυκλαμινώνες, που η λεπτή ευωδιά τους σου μεταφέρει την αύρα του δάσους.

Οκτώβρης με σιωπηλές παραλίες που αναδιπλώνονται με προσμονή για το επόμενο καλοκαίρι. Οι βάρκες αποχαιρετούν τα υδάτινα προσφιλή τους τοπία κι αράζουν νωχελικά στα ακρογιάλια. Γλαροπούλια πετώντας εδώ κι εκεί αναζητούν τους μοναχικούς ταξιδιώτες που έχουν στα μάτια μίαν αέναη αυγή ελπίδας.

Οκτώβρης των ποιητών που δε λαθεύουν στους στίχους. Χρυσάφενια τα άνθη σε παρτέρια στους ξεχασμένους κήπους των ζωγράφων που στέργουν να αποθανατίσουν με το δεινό τους χρωστήρα κι η μουσική της βροχής ανακατεμένη με Leo Ferre να κτυπά τα διάφανα τζάμια της ψυχής σιγανά, απαλά, ευγενικά. Στα κόκκινα ρόδια η τύχη επιθυμεί να συναντήσει την ευτυχία. Η μυρωδιά της φρεσκοψημένης μηλόπιτας στον ξυλόφουρνο της γειτονιάς ανατέμνει μνήμες της παιδικής ηλικίας.

Ο δικός μου Οκτώβρης, ο δικός μας Οκτώβρης.

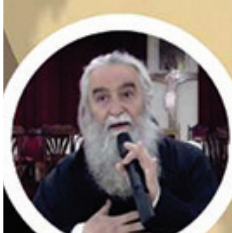
Αγγελική

Θα λειτουργήσει και φέτος, από τον Οκτώβριο, με τη Χάρη του Θεού και την ευλογία του Σεπτού μας Ποιμενάρχου, κ.Ιερωνύμου, για έκτη χρονιά, η Σχολή Γονέων στον Ι.Μ.Ν.Αγίου Αχιλλίου με τον γενικό τίτλο «ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ». Μία φορά κάθε μήνα (Κυριακή ή Σάββατο), από τον Οκτώβριο ως και τον Μάιο, στις 7.00 μ.μ. ένας ομιλητής αναλύει κάποιο θέμα και ακολουθεί διάλογος με τους παρευρισκομένους. Οι ομιλίες αυτές, που αποτελούν μια ευκαιρία της ενορίας μας για συζύγους και γονείς, καθώς και για όσους σκέφτονται να δημιουργήσουν οικογένεια, ώστε να βοηθηθούν στη δύσκολη αυτή αποστολή τους, μέσα στον συνεχώς μεταβαλλόμενο κόσμο μας, συνεχίζονται και τη νέα κατηχητική-ιεραποστολική χρονιά 2024-2025, σύμφωνα με το παρακάτω πρόγραμμα:

Σχολή Γονέων και Οικογενείας

Ι. Μ. Ν. Αγίου Αχιλλίου στις 07.00μ.μ.

 Κυριακή 13 Οκτωβρίου 2024 πατήρ Γεώργιος Σχοινιάς «Η οικογένεια χθες, σήμερα και αύριο»	 Κυριακή 16 Φεβρουαρίου 2025 πατήρ Θεμιστοκλής Χριστοδούλου «Γάμος-Μυστήριο, Ζωή-Θάνατος, Χαρά-Λύπη, Σταυρός-Ανάσταση»
 Κυριακή 10 Νοεμβρίου 2024 πατήρ Ευάγγελος Παπανικολάου «Βία φύσεως διηνεκής κατά της βίας της δευτέρας φύσεως, ήτοι περί ενδοοικογενειακής, ενδοσχολικής κλπ βίας και του τρόπου αντιμετώπισής από την Ορθόδοξη Πίστη μας»	 Σάββατο 15 Μαρτίου 2025 πρεσβυτέρα Μαρία Καρυπίδη, Φιλολόγος «...επί δε τω ρήματί σου χαλάσω το δίκτυον»
 Κυριακή 08 Δεκεμβρίου 2024 Ελευθέριος Ελευθεριάδης, Ψυχολόγος «ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ: οι σχέσεις των συζύγων μεταξύ τους και με τα παιδιά τους»	 Σάββατο 05 Απριλίου 2025 Χάρις Δημητρακούδη, Θεολόγος-Παιδαγωγός «Μυστικά για να προστατεύουμε και να θεραπεύουμε την αγάπη μας»
 Κυριακή 19 Ιανουαρίου 2025 πατήρ Νεκτάριος Σαββίδης «Κατ' οίκον Εκκλησία, η οικογένεια»	 Κυριακή 18 Μαΐου 2025 ιερομόναχος Αρτέμιος Γρηγοριάτης «Περί ταπεινώσεως»